

הורס שיפמן

ה אם לוחמת עיריית תל-אביב באשה זקנה, בודדה וחסרת-מגן, בשעה שר אינה מעזה לפעול נגד אלפי בריונים ורי מפירי-חוק, שהקימו מיבנים בלתי-חוקיים ומסוכנים ברחבי העיר?

שאלה זו התעוררה בשבוע שעבר בי כתבת העולם הזה (2119), תחת הכותרת „הם לוחמים גם בזקנות“, שתיארה את הריסת הבית בפינת הרחובות אבן-גבירול—ז'בוטינסקי, באישון לילה.

אחד שלא הסכים עם מסקנות הכתבה היה סגן ראש-העירייה האחראי למיקרה, דויד שיפמן. הוא שיגר מיכתב-הכחשה מפורט למערכת.

דהקן המיכתב בדשונו ובמלואו :

הבולדוזר הלוחם באלמנה, והעירייה הי לוחמת בזקנות (העולם הזה 2119). הגו סיפור-בדים מתחילתו ועד סופו. אפשר ממש לעמוד משתאה מול פרי הדמיון של כתב הכתבה.

במקום לתאר את סיפור המעשה, ואת נסיבותיו, ובמקום לבשר לציבור, כי סוף-סוף הצליחה העירייה לחסל מיפגע מביש מלב העיר, מתעוררים רחמיו של כתב העולם הזה עד כדי כך שהוא הופך מיבנה עזוב, רעוע ומסוכן, שהפך להיות „מכון עיסוי“ ומקום-מיפגש לאלמנטים מפוקפקים — לדירתה של אלמנה זקנה שהעירייה — לא עלינו — החליטה להילחם בה.

סיפור המעשה שונה לחלוטין. בי צומת הרחובות אבן-גבירול—ז'בוטינסקי, על תוואי הדרך, ממש על המידרכה

הכרזה

של אסתר שוסטרמן, בעיבירת לקוייה. כל טענתה היא שהמיגרש עדיין שייך לה, ושאסור להתייחס אליו כאל מידרכה.

במדינה

(המשך מעמוד 29)

ישראל היה נוסחה שונה לחלוטין מזה המוכר כיום. הוא החל במילים: בזכות הקשר ההיסטורי והמסורתי הבלתי מנותק של עם ישראל לארץ-ישראל, ובזכות ה- עמל וההקרבה של חלוצים, בונים ומגיינים, שהפריחו את שממות הארץ וכוננוה מחדש כביתו הלאומי של העם היהודי...

הניסוח הסופי של ההכרזה הוטל על ועדה של חמישה מחברי מינהלת-העם הי זמנית הוא הושלם רק בבוקר יום ההכרזה. הנוסח הסופי כלל 949 מילים ב-67 שורות בסך הכל, והקראתו על ידי דוד בן-גוריון נמשכה 13 דקות.

רק לילה קודם לכן הטיל מזכיר מינהלת-העם, זאב שרף, על הגרפיקאי אוטה וליש להכין את הקלף שעליו תכתב מגילת-העצמאות. הוא הבהיר לו רק אז שהוא מתכוון גם שוליש יכתוב את נוסח הי הכרזה על הקלף.

כתמים במקום אותיות. אחרי התי רוצצות ממושכת מצא וליש אותו לילה משהו שדמה לקלף. אולם מכיוון שהוא לא הספיק לצייר את אותיות נוסח ההכרזה על המגילה, חתמו נבחריי-העם רק על פיסת קלף נקיה.

כעבור כמה ימים מהטכס, פנה אוטה וליש אל הרבנות הראשית וביקש ממנה להמליץ על סופר סת"ם מנוסה, שיעלה

עיתונאי יורמן

העיתונאים רצו „לכתוב יפה“

את נוסח מגילת-העצמאות על קלף. הסופר שהרבנות המליצה עליו ניגש למלאכתו העדינה, אך טעה כנראה בבחירת הדיו. במקום אותיות מלאכת-מחשבת, כוסתה המגילה בכתמים מכוערים, שטישטשו כליל את השורות. בסופו של דבר נאלץ אוטה וליש, שנסתייע בעוזרו, רודי סינדר, לבצע בעצמו את כתיבת הקלף אחרי שבחר את מתאימה מספר תורה עתיק. רק בשלהי שנת 1948 הועברה המגילה, שהחלק הי כתוב בה נתפר בחוטים אל החלק החתום, לירושלים, למשמרת בגינוך המדינה.

פרטים אלה ואחרים, על מה שסבב את הטכס ההיסטורי על הכרזת המדינה כלי-לים בספר חדש, פרי מחקרו של העתור נאי הוותיק פנחס יורמן.

יורמן בדק מיסמכים, קרא עתונים מי אותם ימים, גבה עדויות הסתמך על פיר-סומים שונים, כדי לצייר תמונה משעשעת למדי, בלתי ידועה בחלקה, על האירוע הי חשוב ביותר בתולדות המדינה. פרטים פיי קנטיים נוספים הכלולים בספרו:

● רוב חותמי מגילת-העצמאות לא חתמו עליה בחתימותיהם הרגילות. הם עשו מאמץ להנציח את שמותיהם במיטמך הי היסטורי בכתבי-יד ברור והשתדלו „לכתוב יפה“.

● מרדכי בנטוב, חבר מינהלת-העם, שהתמנה שרי-העבודה-הבינוי בממשלה הי זמנית, חתם על המגילה „באותיות קטנות במיוחד, בהיותו סבור שכל אחד מן הי חותמים חייב להצטנע, לנוכח המעמד הי גדול“. בצאתו מהטכס במוזיאון גילה בני טוב כי שוטר הדביק רפורט על מכונתו שתנתה במקום אסור — הרפורט הראשון שנרשם במדינת-ישראל.

* „32 דקות ראשונות“, מאת פנחס יורמן, 100 עמודים, בהוצאת „מסדה“.

השבוע טוֹטוֹ

מינימום הפרס הראשון

1 1/4

מיליון ל"י כולל העברה

כולל הפרסים

2 1/2

מיליון ל"י כולל העברה

הפרס הראשון המירבי לזוכה אחד בטוטו הוגדל ל-2 מיליון ל"י! בטוטו הסיכוי גדול יותר!

המועצה להסדר היתורים בספורט

קול השלום - הקול שלך!

הזוכים באליפות ישראל בששי-בש

יטוסו לתחרות הבינלאומית

במטוסי חברת

קול השלום - הקול שלך!